

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

10389 *Llei 36/2015, de 28 de setembre, de Seguretat Nacional.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui veguen i entenguen aquesta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione:

Índex

Preàmbul.

Títol preliminar. Disposicions generals.

Títol I. Òrgans competents de la seguretat nacional.

Títol II. Sistema de Seguretat Nacional.

Títol III. Gestió de crisi en el marc del Sistema de Seguretat Nacional.

Títol IV. Contribució de recursos a la seguretat nacional.

PREÀMBUL

I

La seguretat constitueix la base sobre la qual una societat pot desenvolupar-se, preservar la seua llibertat i la prosperitat dels seus ciutadans, i garantir l'estabilitat i el bon funcionament de les seues institucions.

La legislació espanyola així ho reconeix i interpreta, i conté instruments normatius que, partint del marc dissenyat per la Constitució, regulen els aspectes fonamentals que han permès als poders públics complir amb les seues obligacions en aquesta matèria.

Així, les normes aplicables als estats d'alarma, excepció i setge, a la defensa nacional, a les forces i cossos de seguretat, a la protecció de la seguretat ciutadana, a la protecció d'infraestructures crítiques, a la protecció civil, a l'acció i el servei exterior de l'Estat o a la seguretat privada, regulen, junt amb la legislació penal i els tractats i compromisos internacionals en què Espanya és part, distints aspectes de la seguretat.

Aquesta regulació es basa en l'assignació de competències a les distintes autoritats i administracions públiques, i s'articula en un model tradicional i homologable amb els països del nostre entorn, que s'ha demostrat vàlid fins ara i que ha permès fer front a les necessitats de seguretat d'una societat oberta, lliure i democràtica com l'espanyola.

No obstant això, en el món actual, i en l'entorn més previsible per al futur, els actors i circumstàncies que posen en perill els nivells de seguretat es troben subjectes a una constant mutació, i és responsabilitat dels poders públics dotar-se de la normativa, els procediments i els recursos que els permeten respondre amb eficàcia a aquests desafiaments a la seguretat.

En aquest context apareix el camp de la seguretat nacional com un espai d'actuació pública nou, enfocat a l'harmonització d'objectius, recursos i polítiques ja existents en matèria de seguretat.

En aquest sentit, la seguretat nacional s'entén com l'acció de l'Estat dirigida a protegir la llibertat i el benestar dels seus ciutadans, a garantir la defensa d'Espanya i els seus principis i valors constitucionals, així com a contribuir junt amb els nostres socis i aliats a la seguretat internacional en compliment dels compromisos assumits; concepte que, fins ara, no havia sigut objecte d'una regulació normativa integral.

Aquest esforç d'integració revist molta més importància en la mesura que la seguretat nacional ha de ser considerada un objectiu compartit per les diferents administracions, estatal, autonòmica i local, els òrgans constitucionals, en especial les Corts Generals, el sector privat i la societat civil, dins dels projectes de les organitzacions internacionals de què formem part.

D'altra banda, la realitat demostra que els desafiaments per a la seguretat nacional que afecten la societat revisten de vegades una elevada complexitat, que desborda les fronteres de categories tradicionals com la defensa, la seguretat pública, l'acció exterior i la intel·ligència, així com d'altres més recentment incorporades a la preocupació per la seguretat, com el medi ambient, l'energia, els transports, el ciberespai i l'estabilitat econòmica.

La dimensió que adquireixen certs riscos i amenaces, la seua pronunciada transversalitat, o la combinació d'aquests trets amb la seua naturalesa oberta i incerta, com succeeix en les situacions d'interés per a la seguretat nacional definides per la present llei, són factors que indiquen clarament que tota resposta que implique els distints agents i instruments de la seguretat nacional es veurà reforçada i resultarà més eficient si es realitza de manera coordinada.

El superior interès nacional requereix millorar la coordinació de les diferents administracions públiques, buscant marcs de prevenció i resposta que ajuden a resoldre els problemes que planteja una actuació compartimentada, organitzant a diversos nivells i de manera integral, l'acció coordinada dels agents i instruments al servei de la seguretat nacional.

Aquesta llei es dicta amb el propòsit de respondre a aquesta demanda, que ha sigut expressada pels agents de la seguretat nacional integrats en les administracions públiques, pel sector privat i per la societat en general. No afecta la regulació dels distints agents i instruments que ja són objecte de normes sectorials específiques, sinó que facilita la seua inserció harmònica en l'esquema d'organització general, establert per l'Estratègia de Seguretat Nacional, de 31 de maig de 2013, sota la denominació de Sistema de Seguretat Nacional, i liderat pel president del Govern.

II

Aquesta llei s'estructura en cinc títols.

En el títol preliminar, a més de les disposicions relatives al seu objecte i àmbit, la llei estableix les definicions i principis generals que inspiren el concepte de seguretat nacional com a política d'estat, la cultura de seguretat nacional, la cooperació amb les comunitats autònomes, la col·laboració privada, els components fonamentals, així com els àmbits d'especial interès i les seues obligacions.

En el títol I es detallen quins són els òrgans competents de la seguretat nacional i quines competències se'ls assignen en aquesta matèria.

Per la seua part, el títol II es dedica a la creació i definició del Sistema de Seguretat Nacional, les seues funcions i organització.

El títol III regula la gestió de crisis, com a marc general de funcionament del Sistema de Seguretat Nacional, i estableix definicions i competències en aquesta matèria. La regulació de la situació d'interés per a la seguretat nacional preveu que no s'hi exercisquen les potestats pròpies dels estats d'alarma i d'excepció, de manera que si això fóra necessari caldria procedir a declarar-los i sotmetre's a la seua normativa específica.

Finalment, el títol IV regula la contribució de recursos a la seguretat nacional, que remet a una nova llei a desplegar.

La part final de la llei inclou quatre disposicions addicionals sobre coordinació amb instruments internacionals de gestió de crisi, homologació d'instruments de gestió de crisi i comunicació pública, respectivament; una disposició transitòria relativa a l'activitat dels comitès especialitzats existents a l'entrada en vigor d'aquesta llei; i quatre disposicions finals, que regulen els títols competencials, el desplegament reglamentari, el mandat legislatiu i l'entrada en vigor.

TÍTOL PRELIMINAR

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

Aquesta llei té per objecte regular:

- a) Els principis bàsics, òrgans superiors i autoritats i els components fonamentals de la seguretat nacional.
- b) El Sistema de Seguretat Nacional, la seua direcció, organització i coordinació.
- c) La gestió de crisi.
- d) La contribució de recursos a la seguretat nacional.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

1. Aquesta llei serà aplicable a les diferents administracions públiques i, en els termes que en aquesta s'estableixen, a les persones físiques o jurídiques.
2. Els estats d'alarma i excepció es regeixen per la seua normativa específica.

Article 3. *Seguretat nacional.*

Als efectes d'aquesta llei es considerarà com a seguretat nacional l'acció de l'Estat dirigida a protegir la llibertat, els drets i benestar dels ciutadans, a garantir la defensa d'Espanya i els seus principis i valors constitucionals, així com a contribuir junt amb els nostres socis i aliats a la seguretat internacional en el compliment dels compromisos assumits.

Article 4. *Política de seguretat nacional.*

1. La política de seguretat nacional és una política pública en què, sota la direcció del president del Govern i la responsabilitat del Govern, participen totes les administracions públiques, d'acord amb les seues competències respectives, i la societat en general, per a respondre a les necessitats de la seguretat nacional.
2. Els principis bàsics que orientaran la política de seguretat nacional són la unitat d'acció, anticipació, prevenció, eficiència, sostenibilitat en l'ús dels recursos, capacitat de resistència i recuperació, coordinació i col·laboració.
3. L'estratègia de seguretat nacional és el marc polític estratègic de referència de la política de seguretat nacional. Conté l'anàlisi de l'entorn estratègic, concreta els riscos i amenaces que afecten la seguretat d'Espanya, defineix les línies d'acció estratègiques en cada àmbit d'actuació i promou l'optimització dels recursos existents. S'elabora a iniciativa del president del Govern, que la sotmet a l'aprovació del Consell de Ministres, i es revisarà cada cinc anys o quan ho aconsellen les circumstàncies canviants de l'entorn estratègic. Una vegada aprovada, serà presentada en les Corts Generals en els termes que preveu aquesta llei.

Article 5. *Cultura de seguretat nacional.*

1. El Govern promourà una cultura de seguretat nacional que afavorisca la implicació activa de la societat en la seua preservació i garantia, com a requisit indispensable per al gaudi de la llibertat, la justícia, el benestar, el progrés i els drets dels ciutadans.
2. Als efectes del número anterior, el Govern posarà en marxa accions i plans que tinguen per objecte augmentar el coneixement i la sensibilització de la societat sobre els requeriments de la seguretat nacional, dels riscos i amenaces susceptibles de comprometre-la, de l'esforç dels actors i organismes implicats en la seua salvaguarda i la coresponsabilitat de tots en les mesures d'anticipació, prevenció, anàlisi, reacció, resistència i recuperació respecte a aquests riscos i amenaces.

Article 6. *Cooperació amb les comunitats autònomes.*

1. La cooperació entre l'Estat i les comunitats autònomes en les matèries pròpies d'aquesta llei, es realitzarà a través de la Conferència Sectorial per a Assumptes de la Seguretat Nacional, tot això sense perjudi de les funcions assignades al Consell de Seguretat Nacional.

2. En particular, correspondrà a la Conferència, com a òrgan de cooperació entre l'Estat i les comunitats autònomes, el tractament i resolució d'acord amb el principi de cooperació d'aquelles qüestions d'interés comú relacionades amb la seguretat nacional, com les següents:

a) Procediments tècnics per a assegurar la recepció de la informació sobre seguretat nacional de caràcter general per part de les comunitats autònomes, i l'articulació de la informació que aquestes han d'aportar a l'Estat.

b) Fórmules de participació en els desplegaments normatius sobre seguretat nacional, per mitjà de procediments interns que faciliten l'aplicació de les actuacions de la política de seguretat nacional, així com en l'elaboració dels instruments de planificació que es prevegen utilitzar.

c) Problemes plantejats en l'execució de la política de seguretat nacional i el marc de les competències respectives estatutàries autonòmiques.

3. La participació de les ciutats amb estatut d'autonomia de Ceuta i Melilla en els assumptes relacionats amb la seguretat nacional també s'articularà en la Conferència, de la qual formarà part un representant de cada una.

4. Per al seu adequat funcionament, la Conferència elaborarà un reglament intern. Els acords de la Conferència s'adoptaran d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, i el seu reglament intern.

Article 7. *Col·laboració privada.*

1. Les entitats privades, sempre que les circumstàncies ho aconsellen i, en tot cas, quan siguin operadores de serveis essencials i d'infraestructures crítiques que puguin afectar la seguretat nacional, hauran de col·laborar amb les administracions públiques. El Govern establirà reglamentàriament els mecanismes i formes d'aquesta col·laboració.

2. El Govern, en coordinació amb les comunitats autònomes, establirà vies que fomenten la participació del sector privat en la formulació i execució de la política de seguretat nacional.

Article 8. *Participació ciutadana en la seguretat nacional.*

El Govern, en coordinació amb les comunitats autònomes, establirà mecanismes que faciliten la participació de la societat civil i les seues organitzacions en la formulació i l'execució de la política de seguretat nacional.

Article 9. *Components fonamentals de la seguretat nacional.*

1. Es consideren components fonamentals de la seguretat nacional als efectes d'aquesta llei la defensa nacional, la seguretat pública i l'acció exterior, que es regulen per la seua normativa específica.

2. Els serveis d'intel·ligència i informació de l'Estat, d'acord amb l'àmbit de les seues competències, recolzaran permanentment el Sistema de Seguretat Nacional, proporcionant elements de juí, informació, anàlisi, estudis i propostes necessaris per a previndre i detectar els riscos i amenaces i contribuir a la seua neutralització.

Article 10. *Àmbits d'especial interès de la seguretat nacional.*

Es consideraran àmbits d'especial interès de la seguretat nacional aquells que requereixen una atenció específica per resultar bàsics per a preservar els drets i llibertats,

així com el benestar dels ciutadans, i per a garantir el subministrament dels serveis i recursos essencials. Als efectes d'aquesta llei, seran, entre altres, la ciberseguretat, la seguretat econòmica i financera, la seguretat marítima, la seguretat de l'espai aeri i ultraterrestre, la seguretat energètica, la seguretat sanitària i la preservació del medi ambient.

Article 11. *Obligacions de les administracions públiques en els àmbits d'especial interès.*

1. En el marc del Sistema de Seguretat Nacional, les administracions públiques amb competències en els àmbits d'especial interès de la seguretat nacional, estaran obligades a establir mecanismes de coordinació i intercanvi d'informació, especialment en relació amb els sistemes de vigilància i alerta davant de possibles riscos i amenaces.

2. Així mateix, sense perjudici del que estableix la normativa reguladora de protecció d'infraestructures crítiques, les administracions públiques esmentades anteriorment asseguraran la disponibilitat dels serveis essencials i la garantia del subministrament de recursos energètics, aigua i alimentació, medicaments i productes sanitaris, o qualssevol altres serveis i recursos de primera necessitat o de caràcter estratègic.

TÍTOL I

Òrgans competents de la seguretat nacional

Article 12. *Òrgans competents en matèria de seguretat nacional.*

1. Són òrgans competents en matèria de seguretat nacional:

- a) Les Corts Generals.
- b) El Govern.
- c) El president del Govern.
- d) Els ministres.
- e) El Consell de Seguretat Nacional.
- f) Els delegats del Govern en les comunitats autònomes i en les ciutats amb estatut d'autonomia de Ceuta i Melilla.

2. Als efectes d'aquesta llei, s'entendrà que són òrgans competents de les comunitats autònomes i de les ciutats amb estatut d'autonomia de Ceuta i Melilla, els que corresponguen segons el que disposa cada estatut d'autonomia, en relació amb les competències que en cada cas estiguen relacionades amb la seguretat nacional.

3. Les autoritats locals exerciran les competències que els corresponen d'acord amb aquesta llei i amb el que disposa la legislació de règim local i la resta de lleis que els siguin aplicables.

Article 13. *Les Corts Generals.*

1. Amb independència de les funcions que la Constitució i les altres disposicions legals assignen a les Corts Generals, els correspon debatre les línies generals de la política de seguretat nacional, i a aquest efecte el Govern presentarà a les Corts, perquè la coneguen i debaten, l'Estratègia de Seguretat Nacional, així com les iniciatives i plans corresponents.

2. Es designarà en les Corts Generals una comissió mixta Congrés-Senat de seguretat nacional, i per a això se seguirà el que disposen els reglaments de les cambres, a fi que les cambres tinguen la participació adequada en els àmbits de la seguretat nacional i disposen de la més àmplia informació sobre les iniciatives en el marc de la política de seguretat nacional. En el si d'aquesta comissió mixta compareixerà anualment el Govern, a través del representant que designe, per a informar sobre l'evolució de la seguretat nacional en el període de referència. Així mateix, en aquesta comissió mixta serà presentada l'Estratègia de Seguretat Nacional i les seues revisions.

Article 14. *El Govern.*

Correspon al Govern:

- a) Establir i dirigir la política de seguretat nacional i assegurar la seua execució.
- b) Aprovar l'Estratègia de Seguretat Nacional i les seues revisions mitjançant un reial decret, en els termes que preveu aquesta llei.
- c) Efectuar la declaració de recursos d'interés per a la seguretat nacional en coordinació amb les comunitats autònomes.

Article 15. *El president del Govern.*

Correspon al president del Govern:

- a) Dirigir la política de seguretat nacional i el Sistema de Seguretat Nacional.
- b) Proposar l'Estratègia de Seguretat Nacional i les seues revisions.
- c) Declarar la situació d'interés per a la seguretat nacional.
- d) Exercir les altres competències que en el marc del Sistema de Seguretat Nacional li atribueixca aquesta llei, i les altres normes legals i reglamentàries que siguen d'aplicació.

Article 16. *Els ministres.*

Als ministres, com a responsables de desenvolupar l'acció del Govern en les matèries que els són pròpies, els correspon desenvolupar i executar la política de seguretat nacional en els àmbits dels seus respectius departaments ministerials.

Article 17. *El Consell de Seguretat Nacional.*

El Consell de Seguretat Nacional, com a comissió delegada del Govern per a la seguretat nacional, és l'òrgan al qual correspon assistir el president del Govern en la direcció de la política de seguretat nacional i del Sistema de Seguretat Nacional, així com exercir les funcions que li atribueix aquesta llei i li assigne el seu reglament.

TÍTOL II

Sistema de Seguretat Nacional

Article 18. *El Sistema de Seguretat Nacional.*

1. El Sistema de Seguretat Nacional és el conjunt d'òrgans, organismes, recursos i procediments, integrats en l'estructura prevista en l'article 20 d'aquesta llei, que permet als òrgans competents en matèria de seguretat nacional exercir les seues funcions.
2. En el Sistema de Seguretat Nacional s'integren els components fonamentals seguint els mecanismes d'enllaç i coordinació que determine el Consell de Seguretat Nacional, i actua sota les seues pròpies estructures i procediments. En funció de les necessitats, podran assignar-se comeses a altres organismes i entitats, de titularitat pública o privada.

Article 19. *Funcions.*

Al Sistema de Seguretat Nacional li correspon avaluar els factors i situacions que puguen afectar la seguretat nacional, demanar i analitzar la informació que permeta prendre les decisions necessàries per a dirigir i coordinar la resposta davant de les situacions de crisi previstes en aquesta llei, detectar les necessitats i proposar les mesures sobre planificació i coordinació amb el conjunt de les administracions públiques, a fi de garantir la disponibilitat i el funcionament correcte dels recursos del sistema.

Article 20. *Estructura del Sistema de Seguretat Nacional.*

1. El president del Govern dirigeix el sistema assistit pel Consell de Seguretat Nacional.
2. El Departament de Seguretat Nacional exercirà les funcions de secretaria tècnica i òrgan de treball permanent del Consell de Seguretat Nacional i dels seus òrgans de suport, així com les altres funcions previstes en la normativa aplicable.
3. Els òrgans de suport del Consell de Seguretat Nacional, amb la denominació de comitès especialitzats o una altra que es determine, exerceixen les funcions assignades pel Consell de Seguretat Nacional en els àmbits d'actuació previstos en l'Estratègia de Seguretat Nacional, o quan les circumstàncies pròpies de la gestió de crisi ho requerisquen.
4. Serà objecte de desplegament reglamentari, en coordinació amb les administracions públiques afectades, la regulació dels òrgans de coordinació i suport del Departament de Seguretat Nacional, així com dels mecanismes d'enllaç i coordinació permanents amb els organismes de totes les administracions de l'Estat que siguen necessaris perquè el Sistema de Seguretat Nacional puga exercir les seues funcions i complir els seus objectius; tot això sense perjudi de les previsions que en matèria de gestió de crisi conté el títol III.

Article 21. *Funcions i composició del Consell de Seguretat Nacional.*

1. Correspon al Consell de Seguretat Nacional exercir les funcions següents:
  - a) Dictar les directrius necessàries en matèria de planificació i coordinació de la política de seguretat nacional.
  - b) Dirigir i coordinar les actuacions de gestió de situacions de crisi en els termes que preveu el títol III.
  - c) Supervisar i coordinar el Sistema de Seguretat Nacional.
  - d) Verificar el grau de compliment de l'Estratègia de Seguretat Nacional i promoure i impulsar les seues revisions.
  - e) Promoure i impulsar l'elaboració de les estratègies de segon nivell que siguen necessàries i procedir, si és el cas, a la seua aprovació, així com a les seues revisions periòdiques.
  - f) Organitzar la contribució de recursos a la seguretat nacional d'acord amb el que estableix aquesta llei.
  - g) Aprovar l'informe anual de seguretat nacional abans de la seua presentació en les Corts Generals.
  - h) Acordar la creació i l'enfortiment dels òrgans de suport necessaris per a l'exercici de les seues funcions.
  - i) Impulsar les propostes normatives necessàries per a l'enfortiment del Sistema de Seguretat Nacional.
  - j) Realitzar les altres funcions que li atribuïsquen les disposicions legals i reglamentàries que hi siguen aplicables.
2. A proposta del president del Govern, el Consell de Seguretat Nacional informará el rei almenys una vegada a l'any. Quan el rei assistisca a les reunions del Consell, el presidirà.
3. La composició del Consell de Seguretat Nacional es determinarà d'acord amb el que preveu l'apartat 8 d'aquest article. En tot cas, hauran de formar part del Consell les persones titulars de:
  - a) La presidència del Govern, que el presidirà.
  - b) Les vicepresidències del Govern, si n'hi ha.
  - c) Els ministeris d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, de Justícia, de Defensa, d'Hisenda i Administracions Públiques, de l'Interior, de Foment, d'Indústria, Energia i Turisme, de Presidència, d'Economia i Competitivitat i de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat.

d) La direcció del Gabinet de la Presidència del Govern, de la Secretaria d'Estat d'Assumptes Exteriors, de la direcció de l'Estat Major de la Defensa, de la Secretaria d'Estat de Seguretat i el secretari d'estat-director del Centre Nacional d'Intel·ligència.

4. El director del Departament de Seguretat Nacional serà convocat a les reunions del Consell de Seguretat Nacional.

5. També podran formar part del Consell, quan siguen convocats en funció dels assumptes a tractar, els titulars dels altres departaments ministerials i les autoritats autonòmiques afectades en la presa de decisions i actuacions a desenvolupar per part del Consell.

6. Sense perjudi del que estableixen els apartats 3 i 4, els titulars dels òrgans superiors i directius de l'Administració general de l'Estat, dels organismes públics, de les comunitats autònomes i de les ciutats amb estatut d'autonomia, així com les autoritats de l'Administració local, seran convocats a les reunions del Consell quan la seua contribució es considere necessària, i en tot cas quan els assumptes a tractar afecten les seues competències respectives.

7. Igualment podran ser convocades aquelles persones físiques o jurídiques la contribució de les quals es considere rellevant a la vista dels assumptes a tractar en l'ordre del dia.

8. Mitjançant un reial decret acordat en Consell de Ministres, a proposta del president del Govern, es desenvoluparà la concreta composició, organització i funcions del Consell de Seguretat Nacional, en el marc del que disposa aquesta llei.

TÍTOL III

Gestió de crisi en el marc del Sistema de Seguretat Nacional

Article 22. Gestió de crisi.

1. La gestió de crisi és el conjunt ordinari d'actuacions dirigides a detectar i valorar els riscos i amenaces concrets per a la seguretat nacional, facilitar el procés de presa de decisions i assegurar una resposta òptima i coordinada dels recursos de l'Estat que siguen necessaris.

2. La gestió de crisi es desenvoluparà a través d'instruments de prevenció, detecció, resposta, retorn a la normalitat i avaluació. El seu desenvolupament serà gradual i implicarà els diferents òrgans que componen l'estructura del Sistema de Seguretat Nacional, segons les seues competències i d'acord amb la situació de crisi que es produïska. Així mateix, en la gestió de crisi participaran les autoritats de la comunitat autònoma que, si és el cas, siga afectada.

Article 23. Situació d'interés per a la seguretat nacional.

1. La gestió de crisi es desenvoluparà en la situació d'interés per a la seguretat nacional, i s'adaptarà a les seues específiques circumstàncies d'acord amb el que disposa aquest títol.

2. La situació d'interés per a la seguretat nacional és aquella en què, per la gravetat dels seus efectes i la dimensió, urgència i transversalitat de les mesures per a resoldre-la, requereix la coordinació reforçada de les autoritats competents en l'exercici de les seues atribucions ordinàries, sota la direcció del Govern, en el marc del Sistema de Seguretat Nacional, per a garantir el funcionament òptim, integrat i flexible de tots els recursos disponibles, en els termes que preveu aquesta llei.

3. La situació d'interés per a la seguretat nacional s'afrontarà amb els poders i mitjans ordinaris de les distintes administracions públiques i en cap cas podrà implicar la suspensió dels drets fonamentals i llibertats públiques de la ciutadania.

Article 24. Declaració de la situació d'interés per a la seguretat nacional.

1. La situació d'interés per a la seguretat nacional serà declarada pel president del Govern mitjançant un reial decret. La declaració inclourà, almenys:

- a) La definició de la crisi.
- b) L'àmbit geogràfic del territori afectat.
- c) La duració i, si és el cas, possible pròrroga.
- d) El nomenament, si és el cas, d'una autoritat funcional, i la determinació de les seues competències per a dirigir i coordinar les actuacions que siguen procedents.
- e) La determinació dels recursos humans i materials necessaris per a afrontar la situació d'interés per a la seguretat nacional, previstos en els corresponents plans de preparació i disposició de recursos, així com d'altres recursos addicionals que es requerisquen en cada cas, d'acord amb el que disposa el títol IV.

2. La declaració de situació d'interés per a la seguretat nacional suposarà l'obligació de les autoritats competents d'aportar els mitjans humans i materials necessaris que es troben sota la seua dependència, per a l'efectiva aplicació dels mecanismes d'actuació.

3. El Govern informarà immediatament el Congrés dels Diputats de les mesures adoptades i de l'evolució de la situació d'interés per a la seguretat nacional.

Article 25. Funcions del Consell de Seguretat Nacional en la gestió de crisi.

1. El Consell de Seguretat Nacional determinarà els mecanismes d'enllaç i coordinació necessaris perquè el Sistema de Seguretat Nacional s'active preventivament i realitze el seguiment dels supòsits susceptibles de derivar en una situació d'interés per a la seguretat nacional.

2. En la situació d'interés per a la seguretat nacional, el president del Govern convocarà el Consell de Seguretat Nacional perquè exercisca les funcions de direcció i coordinació de la gestió de la situació, tot això sense perjudi de l'aplicació de la legislació en matèria de defensa nacional i de les competències que corresponguen al Consell de Ministres. En els casos en què el president del Govern decidisca designar una autoritat funcional per a l'impuls i la gestió coordinada de les actuacions, el Consell de Seguretat Nacional assessorarà sobre el nomenament de la dita autoritat.

3. El Consell de Seguretat Nacional assessorarà el president del Govern quan la situació requerisca l'aplicació de mesures excepcionals previstes en els instruments de gestió de crisi de les organitzacions internacionals de què Espanya siga membre, tot això sense perjudi de les facultats que corresponen al Consell de Ministres i del que preveu la legislació en matèria de defensa nacional.

Article 26. Òrgans de coordinació i suport del Consell de Seguretat Nacional en matèria de gestió de crisi.

1. En matèria de gestió de crisi, el Consell de Seguretat Nacional estarà assistit per un comitè especialitzat de caràcter únic per al conjunt del Sistema de Seguretat Nacional, per a la qual cosa estarà recolzat pel Departament de Seguretat Nacional. A l'esmentat comitè especialitzat li correspondrà, entre altres funcions, elaborar propostes de les directrius politicoestratègiques i formular recomanacions per a la direcció de les situacions d'interés per a la seguretat nacional. Serà presidit pel membre del Consell de Seguretat Nacional o, si és el cas, l'autoritat funcional que siga designat pel president del Govern.

2. Els instruments preventius dels òrgans de coordinació i suport del Consell de Seguretat Nacional podran activar-se anticipadament per a dur a terme l'anàlisi i el seguiment dels supòsits susceptibles de derivar en una situació d'interés per a la seguretat nacional. A aquest efecte, totes les administracions i organismes públics estaran obligats a col·laborar de conformitat amb el que preveu aquesta llei.

TÍTOL IV

Contribució de recursos a la seguretat nacional

Article 27. *La contribució de recursos a la seguretat nacional en el Sistema de Seguretat Nacional.*

1. L'aportació de recursos humans i materials, tant públics com privats, no adscrits amb caràcter permanent a la seguretat nacional, es basarà en els principis de contribució gradual i proporcionada a la situació que siga necessari afrontar i d'indemnitat.

2. L'organització de la contribució de recursos a la seguretat nacional recaurà en el Consell de Seguretat Nacional, en coordinació amb les comunitats autònomes, en els termes establits en aquesta llei i en les altres que hi siguen aplicables.

3. Les diferents administracions públiques, a través dels seus òrgans competents, disposaran d'un sistema d'identificació, avaluació i planificació de mitjans i recursos corresponents als seus respectius àmbits competencials, per a fer front als possibles riscos o amenaces a la seguretat nacional.

4. Les comunitats autònomes i les entitats locals col·laboraran en l'elaboració dels plans de recursos humans i materials necessaris per a les situacions de crisi previstes en aquesta llei.

5. El sector privat participarà en la contribució de recursos a la seguretat nacional.

6. El funcionament i organització de la contribució de recursos a la seguretat nacional s'establirà reglamentàriament de conformitat amb el que preveu aquesta llei.

Article 28. *Catàleg de recursos per a la seguretat nacional.*

1. El Govern, mitjançant un acord del Consell de Ministres, a proposta del Consell de Seguretat Nacional, procedirà a aprovar un catàleg de recursos humans i de mitjans materials dels sectors estratègics de la nació que puguen ser posats a disposició de les autoritats competents en la situació d'interés per a la seguretat nacional. La seua elaboració es realitzarà en coordinació amb el que preveuen els catàlegs sectorials existents en el conjunt de les administracions públiques. A aquests efectes, les comunitats autònomes elaboraran els corresponents catàlegs de recursos basant-se en les seues pròpies competències i la informació facilitada pel Govern, els quals s'integraran en el mencionat catàleg.

2. El catàleg serà actualitzat quan així ho establisca el Govern i, en tot cas, cada vegada que es revise l'Estratègia de Seguretat Nacional, d'acord amb els nous riscos i amenaces.

3. Una vegada aprovat el catàleg, els components del Sistema de Seguretat Nacional establiran les directrius i procediments per a capacitar persones i adequar aquells mitjans i instal·lacions, públics i privats, en cas de necessitat. A aquests efectes, s'elaboraran els plans de preparació i disposició de recursos per a la seguretat nacional.

Article 29. *Declaració de recursos per a la seguretat nacional.*

1. El Govern aprovarà mitjançant un reial decret la declaració de recursos que es podran emprar en la situació d'interés per a la seguretat nacional prevista en aquesta llei. Aquest reial decret inclourà la relació de mitjans humans i materials, tant públics com privats, que siguen procedents.

2. La disposició de recursos s'efectuarà per mitjà de l'adscripció al Sistema de Seguretat Nacional del personal, les instal·lacions i els mitjans, segons els plans activats per a la situació d'interés per a la seguretat nacional prevista en aquesta llei. L'adscripció dels recursos es realitzarà tal com s'establisca reglamentàriament, en coordinació amb les comunitats autònomes.

3. Qualsevol perjudi que s'ocasiona com a conseqüència de la declaració de recursos per a la seguretat nacional donarà lloc a la corresponent indemnització, d'acord amb el que disposen les normes legals que siguen aplicables i, en concret, els articles 139 i següents de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

Disposició addicional primera.

Els instruments de gestió de crisi i de la contribució de recursos del Sistema de Seguretat Nacional serviran de suport en els estats d'alarma i d'excepció de conformitat amb la seua pròpia regulació específica, a decisió del Govern, i sense perjudici del que disposa la legislació de defensa nacional.

Disposició addicional segona. *Coordinació amb altres instruments internacionals de gestió de crisi.*

Les normes i procediments de gestió de crisi del Sistema de Seguretat Nacional hauran de ser compatibles i homologables amb els instruments de gestió de crisi de les organitzacions internacionals en què Espanya és part.

Disposició addicional tercera. *Homologació dels instruments de gestió de crisi.*

Els òrgans competents de les distintes administracions públiques revisaran, en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, les seues normes i procediments d'actuació per a adequar i coordinar el seu funcionament en el Sistema de Seguretat Nacional.

Disposició addicional quarta. *Comunicació pública.*

El Sistema de Seguretat Nacional haurà de comptar amb una política informativa per a situacions de crisi, la coordinació de la qual estarà a càrrec de l'autoritat que exercisca de portaveu del Govern.

Disposició transitòria única. *Activitat dels comitès especialitzats existents a l'entrada en vigor d'aquesta llei i procediments d'actuació.*

1. Els comitès especialitzats del Consell de Seguretat Nacional existents a l'entrada en vigor d'aquesta llei continuaran desenvolupant les seues funcions d'acord amb els respectius acords de constitució fins que siguen adaptats al que disposa aquesta llei, la qual cosa haurà de fer-se en el termini de tres mesos des de la seua entrada en vigor.

2. En particular, en aquest procés d'adaptació dels acords de constitució dels comitès especialitzats mencionats en l'apartat anterior, s'impulsarà l'adaptació o preparació dels procediments necessaris per a coordinar les seues actuacions amb tots els altres òrgans col·legiats o grups que en depenguen que conflueixen en la gestió de crisi, en el marc del que preveuen els articles 18.2 i 22.

Disposició final primera. *Títols competencials.*

Aquesta llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.4a i 29a de la Constitució que atribueixen a l'Estat la competència exclusiva en matèria de defensa i Forces Armades i en matèria de seguretat pública.

Disposició final segona. *Desplegament reglamentari.*

Es faculta el Govern i els titulars dels departaments ministerials, en l'àmbit de les seues competències respectives, per a dictar totes les disposicions que siguen necessàries per a l'execució i desplegament del que estableix aquesta llei.

Disposició final tercera. *Mandat legislatiu.*

El Govern, en el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, haurà de remetre al Congrés dels Diputats un projecte de llei reguladora de la preparació i disposició de la contribució de recursos a la seguretat nacional.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquesta llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen aquesta llei i que la facen complir.

Madrid, 28 de setembre de 2015.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY